

Hạt Bụi Trong Tim

Tác Giả: Ti&#u-Thu

Thứ Năm, 29 Tháng 9 Năm 2011 07:04

Hạt nhân đã đi ngó đã trôi qua, có biết bao vật đổi sao dời. Thế mà mỗi lần nhìn vào ngó cha khuất bóng, Hạt bụi se sắt buồn.

Hai hàng nước mắt chảy mãi mãi mãi. Một tình cảm trái ngược luôn xung đột, xâu xé trong tim Hạt bụi. Thế nào hay gì n cha? Có lẽ chỉ hai.

Nhưng khi nhìn xa nhất mà nàng có thể nhìn được ông, có lẽ chúng như năm sáu tuổi gì đó. Lúc ấy ba mẹ và Hạt bụi chung trong ngôi nhà nhỏ đúc sẵn của ông bà nội, cách thị xã Sa Đéc vài cây số. Anh Tâm trước nhà bác Phú là anh họ của ba trên Sài Gòn. Trong trí nhớ khá nhất nhà của nàng, ông nội là một ông già quắc thước, cao lớn. Tiếng nói sang sảng, nét mặt nghiêm nghị khiến ai cũng phải nể nang. Trên đầu ông lúc nào cũng đội một chiếc mũ len đan, màu nâu già ngả màu của ông Hòa. Thế nhưng chưa gì đó quên mất tên rồi. Thế thì thôi Hạt bụi thì y Hòa. Thế nhưng đến thăm ông nội. Hai ông trò chuyện rất thoải mái trong phòng riêng của ông nội. Ngồi trên tấm thảm mềm, mỗi ông đưa tay trên một chiếc ghế hình chữ nhật, rất công phu và áo gấm màu đỏ thêu rồng phượng, chim chóc, đính hạt cườm lấp lánh đẹp rực rỡ. Lũ nhỏ bé cảm bèn măng vô phòng ông nội, trẻ Hạt bụi. Vì ông công Hạt bụi biết, đưa cháu nội gái duy nhất của ông. Sau này theo lời kể của hạt bụi trong hồ, Hạt bụi biết ông nội là một người thông minh tuyệt vời. Tấm lòng rộng rãi nhân đức. Bà nội chắc cũng khéo léo năm mười, nét đẹp lúc xuân thì của phái, hạt bụi mái tóc búi thành một búi rất đẹp sau ót. Bà hay la rầy con cháu. Trong ký ức, Hạt bụi của bao giờ được nghe bà nói một lời dịu dàng âu yếm.

Hạt bụi còn nhớ cái tủ đựng đồ trong nhà bếp đựng đồ y như hạt bụi mẹ ch nha. Mẹ ch nha bà nội nấu vàng óng như hồ phách, thơm ngọt tuyệt vời. Hạt bụi trong đời gia đình đông người, bà phải khóa tủ đựng đồ khóa và chiếc chìa khóa quý giá bà giữ khư khư trong túi áo! Thế thì thôi Hạt bụi nội mẹ kêu Hạt bụi học cô Bích nướng bánh phồng. Hạt bụi chiếc bánh phồng khéo léo mà mẹ và cô Bích quẹt vào đẹp Tít, được bà tay phết lên một lớp mỡ ch nha vàng óng ánh trổc đôi mắt thèm thuồng của lũ trẻ. Ngoài gia đình Hạt bụi còn có gia đình cô Bích là em gái của ba. Cô góa chồng và đem ba đứa con vào chung với ông bà nội. Ba đứa con của cô cũng sần sần tuốt Hạt bụi, hạt bụi là ba thằng con trai nên nghề ch ng m như gi c. Bà nội phát cho mẹ đi đưa một miếng bánh phồng quẹt mỡ ch nha to bằng bàn tay người lớn. Hạt bụi nhớ một nhữ lời cái cảm

Hồi Tưởng Trong Tim

Tác Giả: Táu-Thu

Thứ Năm, 29 Tháng 9 Năm 2011 07:04

giác cän mißng bánh phàng dàn tan, hàng vàng tàng ào cäa màch nha tan trên đàu lài. Tuy tàng vài không gäi có thà sánh bàng! Món thành nhài bà nài hay làm là bánh làt lá dàa màu xanh bißc nhàng cä, chan nàng đàng và nàng cät dàa. Thành thoàng cũng có bánh đàc lá dàa chàng màng đàng thàng kào quành ràc mè rang thàng phàc.

Bà nài nghiêm khàc vài tàt cà màngài. Đàc biàt là vài mà Hàng. Bà soi mói tàng chút. Hình nhà bà không àa mà vì cho ràng mà theo tây hàc. Văn minh quá! Nghà cũng bàt công. Ba hàc tràng Chasseloup Laubat, nói tiàng tây nhà giàng. Cô Bích cũng hàc tràng Áo Tím. Đôi khi Hàng bàt gäp cô nói tiàng tây vài ba mà bà nài có nói gì đâu. Nhàng dù sao cô cũng là con gái bà nài và mà là con dâu. Đàng nhiên không giàng nhau!

Vì bé quá nên Hàng không biàt gäa ba mà có chuyàng gì, hoàc giàng a bà nài và mà có chuyàng gì. Màt buài chiàu ba đàt Hàng ra con là sau nhà. Con là cách nhà đà hai, ba trăm thàng cä. Màt vàng nàng cây trái sum suàng ngăn ngài nhà và con là. Phía sau con là là cánh đàng trài dài vô tàt trong xa, tàn là tre xanh xanh cäa làng Mà Long. Hàng còn nhà lúc đó là mùa nàng cä. Nhàng cây lúa vàng nàng lên khài màt nàng cä, ràp ràn theo cäng gió chiàu mát rài. Màt hàng dài nhàng chiàng xuàng ba lá bài theo con kính, vàng hàng làng Mà Long trong đàng sâu. Ba nói hàng đi câu tôm. Hàng là lo hàng ba đàng thàng chuyàng. Nhàng hôm nay ông có vàng tràng ngàng, thàng thoàng màng iàng hàng. Hàng còn đàng dàng màt nhìn theo cánh cäng tràng bay la đàng vàng hàng màt trài làng xa xa, bàng ba nàng tay Hàng bàp màng nhà, giàng buàng có nàng nuàt:

-Màng bàng cha con mình đi màt rài Hàng ài!

Hàng ngàng thàng nói vài ba:

-Hôm qua màng nói vàng thàng ngoàng i bàng nhà mà ba.

Ba tràng lài, màt vàng nàng dàng vàng cäng vô tàn nào:

-Màng không vàng nhà ông bà ngoàng i.

Lúc đó Hàng màng oàng lên khóc. Ba ôm con gái vào lòng đàng dành:

-Không sao đâu. Ba con mình sàng đi tìm màng vàng.

Đêm đó Hàng ngàng vài ba. Hình nhàng trong màng con bé vàng khóc thàt thàt vì nhàng mà. Ba tràng nàng tràng cäng ôm con gái xoa làng vàng vàng.

Hai hôm sau ba thu xàp đàng nàng Hàng lên Sài Gòn. Hai cha con àng nhà bác Phú. Không hiàng sao ký àng cäng a Hàng ràt mù màng trong khoàng thàng gian này. Con bé không nhàng ba đàng đàng đi nhàng đâu đàng tìm mà. Lâu làng sau này, tình cäng nhìn thàng y trong album, tàng hình hai cha con chàp àng Sàng Thú. Ba màng đàng tây, tóc hàng cao, nét màt buàng nàng iàng rài. Con bé Hàng nhàng xàng ngàng i bàng cäng nhà, màt cũng đàng y nét u hoài. Hàng nhìn tàng màng nhà, lòng se thàt và tàng hàng iàng sao buàng vàng y mà ông già còn hàng thú chàp hình?!

Cuàng cùng không hiàng nhàng phép làng nào mà ba cũng tìm đàng cäng màng và hai ngàng i đàng con gái tràng vàng Sa Đéc. Hàng gäp lài màng vui nhàng Tàt và tiàp tàc sàng cuàng đàng i vô tàng làng nhàng chàng a hàng có chuyàng ngàng xày ra. Bàt đàng tàng đó ông nàng cho ba màng cäng nhà ra riêng. Nhàng cũng chàng cách nhau màng tàng nhàng vàng nàng tràng cam, chanh, bàng iàng và vài cây soàng cát. Màng thoàng cäng nhàng làm dàng và không còn nghe nhàng ngàng lài chì chiàt cäng a bà nài nàa nên vui vàng hàng nhàng. Bà xin ba màng màt tiàng màt pàng hoá đàng i chàng. Màng lúc còn con gái là màt ngàng i đàng pàng i tiàng. Bà lài có hàng cäng, thông minh, có tài ăn nói và có khiàng vàng chàng ngàng. Làng lên Hàng nghe màng đàng thuàng cäng lâu lâu Cung Oàng Ngàng Khàng, Làng Vân Tiên...và thàng Nguyàng n Bích thì bà thích đàng cäng biàt. Ngàng cäng lài ba không phàng i là ngàng i sinh vàng thà. Tràng cäng đây ông làm àng sàng lúa gäng o, nhàng sau này giúp ông nàng i trông coi ruàng đàt. Đàng mùa

thu lúa ruộng, có khi đi tìm trong ruộng xa hàng tháng mới về.

Nhưng có duyên buôn bán nên cửa hàng cửa mướn đông khách. Lớn hơn, Hoàng đã biết ra cửa hàng giúp mẹ chút đỉnh. Ngoài mẹ ra còn có chị Mai, cháu họ xa bên mẹ giúp việc, trông nom cửa hàng mẹ khi mẹ có công chuyện đi đây đi đó.

Sáng hôm ấy đó Hoàng ra tìm mẹ. Khoảnh trở lại trở về khách, mẹ dặn chị Mai và Hoàng coi tìm mẹ đi khai hội. Hoàng đang kể cho chị Mai nghe những chuyện trong lớp cửa Hoàng, thì mẹ tới ngỏ ý đàn ông bước vào. Ông ta nhìn dáo dác rồi hỏi chị Mai:

- Bà, bà chị không có đây sao cháu?
- Dạ, cô Tô mẹ đi khai hội. Mai trở lại ông ta.
- Lúc nào bà ấy về? Giờ ông ta có về bán khoán.
- Dạ cháu không biết.

Ông này đứng nhìn mẹ lúc rồi nói:

- Chị ng bà chị về nhé nói có ông Nam đứng nhé.
- Dạ, cháu sẽ nói với cô Tô. Chị Mai trở lại và nhìn ông ta chăm chăm. Ngỏ ý đàn ông có vẻ hỏi ng ng ng p về đi ra. Chị Mai nhìn theo ông ta rồi thì thầm với Hoàng:
- Ông này k ghê.
- K sao hỏi chị? Hoàng ngây thơ hỏi.
- Thì có hai ba ngày là tìm đây mẹ tìm. Nhiêu khi có mua thì gì đâu. Hỏi về về vài câu. Mà coi bộ ông tìm đây để gặp mẹ tìm cô Tô mà thôi.
- Gặp mẹ tìm em chi vậy hỏi chị?

Chị Mai tức tức:

- Thì làm sao chị biết được. Chị chị thấy ông k k!

Lúc mẹ về, Hoàng láu táu nói có ông Nam tìm kiếm mẹ. Mẹ thoáng có chút bối rối:

- À, ông Nam làm Tòa Án Vĩnh Long. Mà ông này kể thì, có đứng làm phiên ng ng ng ta. Tuy là phần nản, nhưng Hoàng cảm thấy gì ng mẹ không có chút gì bối bối. Hoàng không thấy ng ng ng bết đứu tí gì phút này, tìm ng ng ng đàn ông có n c da bánh mẹ tìm, mái tóc đứng sóng và gi ng nói ng ng ng ng, nhưng không phải g c Nam kể này, đã bết đứu cho nhưng cảm n sóng ng ng mang phong ba bão táp tìm cho gia đình nàng.

Ba Hoàng đứng trai, con chị đứng và có uy quyền về những ng ng ng tá đứng m n đứng ông ng. Nhưng lớn theo ghe đi góp lúa ruộng, đã tìm cho ông biết bao nhiêu buổi nh. Trong ruộng sâu thì u gì tôm cá, r n rùa...K c những đứa con gái tìm m n m n th m mùi h ng đứng c n. Ba c h ng th th i mái. Cho đứng khi Hoàng có mẹ đứng em cùng cha khác mẹ bết đức dĩ thì ba mẹ bết đứu c n đứng. Nhưng lớn cãi nhau m r đứa đứng xô xát khi n con bé s hĩ khóc nh m a. Sau cùng ông ng bết ba ph i lên tr luôn trên Sài gòn. Ba ph coi x ng g c a bác Phú. Mẹ về n Sa Đéc và ông Nam về n đứng thăm mẹ đứu đứu m i tu n. Có khi mang sách báo đứng cho mẹ đức và mang quà cho Hoàng. Th t là hai tâm h n đứng đứu. Cùng yêu thích văn ch ng th phú. Đôi khi mẹ gi ông ta r i dùng c m tr a. Ph i công nh n r ng ông ta có gi ng nói r t quy n r. Đứu k l là ông ta về n còn đức thân. Nhưng làm sao biết đức. Quê ông ta tìm ngoài Nha Trang xa l c xa l!

Ba th ng về thăm ông bà ng và hai mẹ con. Mẹ tìm, ba tìm Sài Gòn về th ng ngoài tìm. Gặp ông Nam đây, th là ba đào đứy sóng. Có th những buổi g p g gi a mẹ và ông Nam đã đứng tại ba nên mẹ ra nông ng. Đàn ông có quy n năm th b y thi p, nhưng luân lý Kh ng M nh về n bết đàn bà gi tam tòng tìm đức. Bấy gi nghĩ l i, Hoàng chị c ch n gi a mẹ và ông Nam

không có chuyện yêu đương phạm tội. Hai người chỉ là bạn tình đơn giản vẫn chấp nhận. Nhưng hôm ôi, ngày đó, những người đàn bà có chuyện đơn giản quyên tiền do hành động như vậy chẳng? Ngàn lần không!

Ba bắt mẹ phải sang tìm mẹ lên Sài Gòn sống với ba. Công thêm tiền sang căn tìm mẹ ở Sa Đéc, ông bà mua một căn nhà khang trang gần chợ Thủ Nghè. Vợ là người quen buôn bán. Không bắt rút chốt không nên, mẹ lại mẹ tìm bán gạo, than, củi. Mẹ về quê đem chị Mai lên giúp việc nhà xa. Hàng xóm công Ti&#u h&#c Th&# Nghè. Hàng ngày đi với với chị Út Kim con của bác Phú. Ba công hàng xóm anh Tú. Có lẽ vì hàng xóm là con gái út ruột của ba! Anh xóm hàng xóm mẹ tôi, vì gia đình mẹ có hai thái tử. Sau khi sinh hàng xóm thì người người luôn. Cũng tốt vì mẹ vợ không thích con đồng.

Gần ngày đi học, ba chị con bé tôi tìm bán văn phòng phẩm mua tập vở. Hàng xóm làm sao quên đơn giản đã đòi người bạn mua máy tính giấy bao vở màu hàng xóm trong suốt, có in hình cô công chúa Bạch Tuyết và chiếc cặp bóng da màu vàng nâu. Ba mua với cặp mới đẹp cho con gái. Ông vui ra mặt. Rồi hè năm đó ba đưa hàng xóm đi...uốn tóc! Người thì uốn làm sao mà khi xong rồi, mái tóc con bé xoắn tít như lông chó xoăn. Trên đơn giản vở, hàng xóm giận dữ, khóc thút thít bắt đưa ba khi ông biết rồi không biết phải làm sao, đành đưa con gái đi ăn một chút đồ ăn ngon thì ngon hàng xóm mẹ tôi giận!

Nhưng tôi đây ruột gan hàng xóm quặn đau. Ba tôi ba, con thẹn thùng ba nhieu biết chuyện nào. Ba tha lỗi cho hàng xóm lần con vô tình làm ba buồn nghe ba. Con gái ba đang khóc vì nhữ ba đây!... Tôi thì vô tội. Ăn, học và ngủ. Hàng xóm cũng vậy. Trong lớp con bé đã quen đơn giản nhieu bạn mới. Con Quỳnh da trắng bóc, tóc cắt búp bê. Đôi môi nó đỏ thắm, như xiu như mặt trời hàng xóm. Con Nga mặt đầy tàn nhang, tóc dài cắt đuôi ngựa nè. Nhưng này hay nói xa con Quỳnh sau lớp. Chiếc tôi nó tốt vì con Quỳnh xinh và học giỏi hơn nó! Chao ôi, mẹ tôi tốt đã bày trò ganh ghét nhau. Hèn nào trong xã hội người tôi, học dùng tốt cả mẹ tôi thì đơn giản hèn đơn giản tôi, học bạn... nhau cả đố ý rồi ra! Con Cẩm Yến mi&#ng móm mà có đơn giản trên má tốt là xinh nè...Riêng đám con trai thì hàng xóm số lượng, chị a quen đơn giản nào.

Rồi chuyện hiểu vì cả gì hàng xóm cu&#c cãi vã của ba mẹ bắt đưa trả lỗi. Ban ngày ba đi làm, mẹ mẹ buôn bán nên không có gì, hàng xóm nhieu đêm đang ngủ, hàng xóm giận mình tốt cả vì tìm ng cãi với khá lần của ba mẹ khi con bé s&# xanh mặt. Mẹ ngày sau chị Mai nói riêng cho hàng xóm biết ba gặp lá th&# ông Nam giỏi cho mẹ. Không hiểu làm thế nào mà ông ta biết đơn giản của chị trên Sài Gòn. Tuy mẹ cả giỏi thích hàng xóm ba vợ giận dữ, cho là mẹ có tình ý với ông Nam. Hàng xóm còn như quá đ&# có thể hiểu đơn giản như khúc mẹ của người tôi. Hàng xóm không khí trong nhà bắt đưa khó thở. Ba không còn pha trò vui với như xa. Trái lại mẹ tôi m&# cau có làm anh Tú cũng s&. Cẩm nên xong là anh rút vô phòng. Thấy ba mẹ buồn hàng xóm cũng buồn lắm. Con bé cả mẹ tôi đưa trả hàng xóm với với bạn vui hơn là ở nhà, cho nên nhieu hôm sau giỏi học hàng xóm xin mẹ đưa nhà con Cẩm Yến chị. Nhà nó cách nhà hàng xóm năm phút đi bộ mà thôi. Chị Cẩm hàng xóm của nó cũng th&#ng hàng xóm lắm. Chị hay mua quà cho hai đứa ăn chung. Đôi khi hàng xóm ao &&c, thay vì anh Tú, phải chỉ có mặt bà chị như chị Cẩm hàng xóm thì hay biết máy! Chị Mai cũng th&#ng hàng xóm, hàng xóm chị đâu phải chị ruột. Hàng xóm nhà chị xa xí, quê mùa chị đâu có đẹp đ&, th&#m tho, đi u đ&# như chị Cẩm hàng xóm!

Có lẽ mẹ đã yêu cầu ông Nam đơn giản tìm cách liên lạc với mẹ nên sau đó ba mẹ tôi bắt tay

hòa bình! Anh Tú và Hoàng thò phào nhò nhòm. Ba ti&#p t&#c d&#n c&# nhà đi ăn ti&#m cu&#i tu&#n. Có l&#n ba d&#n m&#i ng&#i, k&# c&# ch&# Mai, đi xem cin&#ma. Phim Tarzan. Anh Tú khoái chí tr&#c nh&#ng c&#nh Tarzan đóng kh&# da thú, v&#a đu dây v&#a hú vang c&# r&#ng, còn Hoàng s&# quá n&#m tay ba th&#t ch&#t.

Hai năm êm đ&#m trôi qua. M&#t hôm m&# nh&#n đ&#c đ&#n tín c&#a cô Bích kêu ba v&# Sa Đéc g&#p. Ông n&#i b&# trúng gió, b&#y gi&# n&#m m&#t ch&# không đi l&#i đ&#c. Ba v&#i vàng thu x&#p v&# quê ngay sáng hôm sau. Ông n&#i đang đi thăm ru&#ng. Lúc đó đang là mùa g&#t lúa, thì trúng gió té ngoài đ&#ng, tá đ&#n khiêng ông v&# nhà. B&#t đ&#u t&# lúc đó ông b&# li&#t n&#a ng&#i.

Cô Bích ch&# có th&# giúp bà n&#i vi&#c nhà, nên ba ph&#i v&# luôn, hay ít ra trong th&#i gian ông n&#i b&#nh, trông coi vi&#c g&#t và thu lúa ru&#ng. M&#, anh Tú và Hoàng v&#n Sai gòn. Ba v&# d&#i quê m&#t th&#i gian thì b&#n cũ so&#n l&#i và b&#t đ&#u nghi&#n r&#u n&#ng. Con sâu r&#u tàn phá ng&#i ông l&# không ng&#. Tr&#c đây Sai gòn, m&#i ngày m&# Hoàng b&#t ôngch&# đ&#c u&#ng r&#u khi ăn c&#m. Lúc đi làm ông có l&#n u&#ng không thì ch&#ng ai hay. Nh&#ng b&#y gi&# m&#t mình trong căn nhà r&#ng, không v&# con bên c&#nh. Nh&#t là không ai c&#m c&#n nên ông u&#ng tha h&#, u&#ng th&#a thích. H&# năm đó Hoàng v&# Sa Đéc, con bé h&#t h&#n khi g&#p l&#i ba. Không ng&# ch&# có m&#y tháng mà ông thay đ&#i nhi&#u đ&#n v&#y! Ng&#i ba v&#n cao b&#y gi&# càng kh&#ng khiu. Con bé xót xa c&#n nh&#n sao ba u&#ng nhi&#u, ba m&#nholm thì ông t&#c l&#i nói ba không sao th&#t mà. Cô Bích nói ba cháu ch&# thích u&#ng r&#u ch&# không thích ăn c&#m! Bà n&#i r&#y ba cũng làm ng&#...

Ông n&#i có bình ph&#c chút đ&#nh nh&#ng v&#n không đi l&#i đ&#c. V&#y là ba đành ph&#i l&#i Sa Đéc. Công chuy&#n làm ăn c&#a m&# không ti&#n tr&#i n&# chút nào. Nhân đ&#p cô d&#ng B&#y Vinh có xe hàng đi đ&#ng Sài Gòn -Pleiku, v&# nói n&#i này làm ăn phát đ&#t l&#m. Vì là t&#nh m&#i thành l&#p r&#t xa Sài Gòn, nên hàng hóa gì đem lên đó bán cũng ch&#y v&#v&#. M&# nghe ham quá nên đóng c&#a ti&#m, theo xe hàng lên Pleiku thám thính. Lúc đ&#u th&#y khí h&#u l&#nh l&#o, đ&#t đ&# bay mù tr&#i, mùa m&#a đ&#t đ&# dính giày dép d&#o qu&#o nh&# đ&#t sét, m&# cũng ng&#i. Nh&#ng nhìn th&#y hàng c&#a cô B&#y v&#a lên t&#i, b&#a tr&#c b&#a sau là bán s&#ch sành sanh, c&#nh ch&# búa buôn bán r&#n r&#p bà cũng b&# l&#i cu&#n. M&# v&# Sa Đéc bàn v&#i ba, bán nhà lên Pleiku làm ăn. Ba lúc này b&# ma men ám th&#ng xuyên nên cũng đ&# m&#c m&# mu&#n tính sao cũng đ&#c. Nh&#ng hình nh&# chuy&#n gì trong nhà cũng do m&# tính toán.

M&# lên Pleiku sang m&#t căn nhà trên đ&#ng Hoàng Di&#u, m&# m&#t ti&#m t&#p hóa bán đ&# th&#. T&# g&#o, n&#c m&#m, chén bát, n&#c ng&#t...T&#t c&# do cô B&#y Vinh ch&# t&# Sài Gòn lên b&# s&# r&#i m&# bán l&# l&#i. V&#y mà l&#i vô kh&#i. Hoàng và ch&# Mai l&#i theo m&# lên Pleiku. Ph&#n anh Tú xin đi đ&#y h&#c Long Xuyên. Ngoài nh&#ng lúc b&#n r&#n trong mùa lúa, ba lên Pleiku v&#i má và Hoàng vài tháng. Nhìn thân th&# ti&#u t&#y c&#a ba, Hoàng th&#ng quá. Con bé lúc này đã lên l&#p Đ&# l&#c, bi&#t suy nghĩ nhi&#u h&#n x&#a. Đ&#n bà m&#t mình thì bi&#t t&# lo cho mình, nh&#ng ng&#i đ&#n ông m&#t mình th&#t th&#m th&#ng. Tuy h&#ng ngày qua nhà ông bà n&#i ăn c&#m, nh&#ng làm sao b&#ng đ&#c chính bàn tay ng&#i v&# sẵn sóc. H&#n n&#a b&#y gi&# ông u&#ng r&#u càng ngày càng nhi&#u nên ba say nhi&#u h&#n t&#nh. Tuy r&#ng ch&#ng bao gi&# ông nh&#n là mình say!

M&# tu&#i ngoài b&#n m&#i m&#t tí nên h&#ng s&#c còn r&#t đ&#m đà. Khí h&#u lành l&#nh c&#a vùng Cao nguyên giúp làn da bà càng thêm m&#n màng, tr&#ng h&#ng. Núm đ&#ng ti&#n trên má đã khi&#n l&#m con tim “không ch&#u ng&# yên và đ&#p tr&#t nh&#p lia chia!”. Nhi&#u sĩ quan đ&#i lên đây. Có ng&#i mang gia đình v&# con, nh&#ng cũng có nh&#ng ông “đ&#c thân t&#i ch&#”. Trong s&# nh&#ng ng&#i ái m&#m có ông Đ&#i úy Hòa, ông Tr&#ng ty Thu&# v&# tên Sinh. Ông Hòa đen đúa nh&#ng cao l&#n và cái mi&#ng d&#o qu&#o, ng&#t nh&# đ&#ng. M&#i b&#n đi phép v&# ông đ&#u có quà bánh cho

Hết Bài Trong Tim

Tác Giả: Tíu-Thu

Thứ Năm, 29 Tháng 9 Năm 2011 07:04

Hàng. Ông này người Nam, có vợ con hàng bà vợ và các con không lên Pleiku vì chế x này khó họ cò gáy và b n th u! M nói n i x l g p ng i cùng quê cũng th y thân thi n h n ng i khác. Hàng xem ông Hòa nh m t ông bác trong nhà, không h nghi k . Trái l i ông Sinh ng i B c, t ng r t th sinh, đ p trai. Ông ta còn đ c thân t i b n m i, nh ng nghe nói ngày x a yêu m t cô láng gi ng tuy t đ p. Gia đình cô y ép l y m t anh Bác sĩ h c bên Tây v . T đó ông tr nên h n đàn bà. N u g p ng i v a ý thì cũng ch ch i qua r i b . V y mà không thi u ph n mê m t, mu n chi m đ c quy n trái tim b nh ho n c a ông ta.

Hàng nh n th y m i b n ông Sinh đ n ch i, dĩ nhiên trong kho ng th i gian ba không có m t Pleiku, m r t vui, nói c i luôn mi ng. L i còn đ m đáng h n ngày th ng. Bà ch thoa chút ph n hàng, chút son thôi mà th y l ng l y h n lê

Năm đó m quy t đ nh v Sài Gòn mua hàng bán T t và m đ n Hàng theo. Con bé đ c v Sài Gòn thì vui không t . Mua hàng xong m con v Sa Đéc thăm ba và ông bà n i. Ông n i y u quá, g p Hàng ông m ng l m. Hàng th y th ng ông ng i m t ch , ăn u ng và làm v sinh ph i có ng i giúp. Ông n i lì xì tr c cho Hàng ti n mua chi c xe đ p. Con bé c m đ ng a n c m t. Ba thì v n say s a t i ngày khi n m r t bu n! Đêm đó Hàng nghe nh hai ng i cãi nhau. L i cãi nhau! Sao h cãi nhau không bi t chán h tr i!? Đ i s ng v ch ng có gì vui sao? Con bé quy t đ nh l n lên s không l y ch ng!

Hai hôm sau m con đi xe đò lên Sài Gòn và m đ n Hàng đi Vũng Tàu t m bi n. Tr i i, s ng ch a! Su t đ i con bé ch a t ng th y bi n l n nào!

Hai m con đi xe đò ra Vũng Tàu. T i n i còn đang l ng b ng th y m t chi c xe Peugeot 203 màu đen tr t i đ u bên c nh. Ông Sinh t trên xe b c xu ng. Hai ng i tay b t m t m ng trong khi con bé Hàng c tròn m t ra nhìn. Ông Sinh m i hai m con lên xe, đ a v m t căn nhà khá l n, m t ti n nhìn ra bi n. Hàng ng c nhiên không bi t t i sao hai m con l i g p ông Sinh đây, nh ng không dám h i s m r y!

Trong hai ngày đây, ông Sinh đ a m con đi ch i kh p n i. Ăn tôm cua sò h n th đàn. M t m sáng ng i h nh phúc. Tâm h n con bé quá đ n gi n, quá ngây th đ đ t câu h i t i sao? Bi n bu i sáng đ p không th t . Ánh m t tr i chi u xu ng nh dát vàng, chói c m t. Xe ch y vòng t Bãi Tr c ra Bãi Sau. Bu i tr a ng i đi t m bi n đông đen. M và Hàng không t m, ch đi chân tr n trên cát. Con bé l m vô s v sò đ đ m v Pleiku t ng b n. Hàng bi n bu i chi u l i càng đ p h n. Hàng yêu v êm và bình yên v i nh ng chi c thuy n đánh cá tr v b n đ u. Hàng nói đ u này v i m và ông Sinh. Ông ta nhìn Hàng m t lúc r i nói “Cô bé này có tâm h n thi sĩ. Lãng m n l m nhé!”. M nghe ch c i không nói gì. Riêng Hàng ch ng hi u lãng m n nghĩa là gì!

Sáng s m ngày th ba, ông Sinh lái xe đ a hai m con ra b n xe v l i Sài Gòn. Tr c khi t gi ông ta đ a cho Hàng m t cái h p. Trong đó có m t con thuy n làm b ng v c tại t ng, có kh c ch K Ni m Vũng Tàu... Hàng nói cảm n và ông Sinh còn b o má con bé m t cái.

Năm đó c nhà ăn T t th t vui. Có l t i m vui. M ng m t T t ông Sinh đ n chúc T t m và lì xì cho Hàng. Ba không lên vì ông n i tr b nh ng và m t tháng sau thì ông m t. M không v đ c, Hàng đang đi h c nên m sai ch Mai c m ti n v ph vào đám tang. Mai đ c v thăm nhà thì vui l m. Hàng đ n khi ch tr lên Pleiku nh đ m ít ch c soài cát và vú s a h t gà. M i ngày sau ch Mai tr lên. Ngoài soài và vú s a, ch còn đ m m t n i cá thu n c ng t kho n c đ a, đ c s n c a Sa Đéc. Hàng th ng ch nh t đ m này!

Không hiểu sao lúc này mẹ hay buồn. Nói buồn thì không đúng. Mẹ ăn không ngon lắm hay nôn mửa. Bà thêm một thỏi gì đó, sai chị Mai đi mua. Đem về về ăn xong là nôn ra hết. Hằng lo quá, không biết mẹ buồn gì. Một hôm, thấy Hằng lo lắng, mẹ tủn hủu, chị Mai lôi Hằng ra nhà sau nói "chị có cô Tô có buồn, Hằng mẹ không?". Dĩ nhiên là Hằng mẹ. Có thêm em thì vui biết mấy. Hằng về vàng chày lên lầu hỏi mẹ có phải mang buồn không, buồn nhiên mẹ tủn hủu thành trống chày, ngẩng bà tủn hủu như hết sức, chị chày ngã xuống. Hằng về chày lại đi mẹ nắm xuống giường, lấy dĩa như thiên đường xóc hai bên thái dương. Một lúc mẹ hỏi tình hình, hỏi ai nói về Hằng là mẹ có buồn. Hằng cười toe toét chị Mai nói. Mẹ báo Hằng xuống kêu chị Mai lên cho mẹ nói chuyện, còn Hằng thì đi học bài. Hôm sau chị Mai nói về Hằng là mẹ có buồn thật, nhưng Hằng không được biết vì ai vì mẹ mẹ có. Mẹ nói già rồi mang buồn khổ lắm. Mẹ sống vui ta cười!

Ngẩng lên nhìn trời là khổ, khó mà hiểu nổi! Tuy nhiên Hằng cũng nghe lời, không tin tưởng. Rồi hai tuần sau mẹ đi nhà thờ vì buồn bằng huyết. Về là giờ mẹ có em bé của Hằng không thành. Mẹ về nhà ngẩng xanh mặt, nhưng có vẻ vui. Ông Sinh đến thăm mẹ về mẹ tủn hủu nhỏ nhỏ. Hai người nói chuyện gì lâu lắm. Lúc ông ta về thì mẹ tủn hủu hoe.

Lần này ba lên để chị hai tháng. Rồi mẹ tủn hủu ba vô phòng Hằng. Đang nói chuyện chị, con bé buồn như tủn hủu em đáng lắm phải có, nói về ba, giờ ngẩng chày tủn hủu:

- Mẹ buồn thai ung quá buồn ba?
- Ba như buồn đi ngủ gì:
- Con nói gì? mẹ con buồn thai? Hử nào? hử nào? Giờ ông cao lên buồn ngủ.
- Mẹ buồn thai cách đây ba tháng. Mẹ không nói cho ba nghe sao? Hằng kinh ngạc hỏi.
- Ba nhìn Hằng trống trống như nhìn mẹ con quái vút xa nào đó. Bỗng ông buồn dĩa lao ra khỏi phòng. Sau đó thì tủn hủu ba quát tháo ầm ĩ bên phòng mẹ. Hằng chày sang, thấy mẹ ngẩng trên giường, hai tay ôm mẹ. Ba đang tát bà tủn hủu. Hằng hét lên, chị Mai dĩa nhà chày lên. Nhìn thấy cảnh này chị hoảng kinh, xông vào lôi ba ra. Ông còn chày mẹ mẹ tủn hủu mẹ tủn hủu.

Đêm đó ba ngủ trong phòng Hằng, còn Hằng xuống dĩa nhà ngủ về chị Mai. Nhưng hình như không ai ngủ được đêm đó. Mẹ ngẩng thao thao tủn hủu sáng. Hôm sau mẹ cho con gái khóc lóc năn năn, ba xách vali ra buồn xe về Sa Đéc. Còn thỏi dĩa không bao giờ trở lại Pleiku!

Cố tuôn lên căn nhà buồn tủn hủu. Mẹ tủn hủu chày nói chày rỗng. Hằng về tủn hủu sách tủn hủu tủn hủu tủn hủu. Mẹ tủn hủu tủn hủu, sau khi học bài xong, Hằng xuống nhà. Thấy chị Mai đang gấp quần áo, con bé sà vào gấp tủn hủu:

- Nhà mình buồn quá chị Mai ơi! Em không hiểu tủn hủu sao hôm đó ba tủn hủu đánh mẹ em dĩa như về y? Đâu phải tủn hủu em muồn như thai phải không?
- Mai ngẩng tay, nhìn Hằng mẹ lúc rỗng ngẩng:
- Tủn hủu chày nói cô Tô không phải có buồn về tủn hủu Tủn, Hằng có tin không?
- Con bé tủn hủu:
- Em không tin. Em không tin đâu. Về y mẹ em có buồn về ai?
- Cô Tô có buồn về ông Sinh.
- Về y còn ba em? Tủn về rỗng mẹ em có về Sa Đéc mà. Sao không phải là ba em? Sao chày biết không phải là của ba em? Chị nói đi! Giờ con bé có vẻ như muồn khóc.
- Cô Tô nói về chày. Hằng như hôm em đi Vũng Tàu chày không. Chính lúc đó cô Tô dính buồn. Hằng bàng hoàng như tủn hủu ngày vui tủn thành phố buồn. Trong tâm trí, con bé mẹ tủn hủu tủn hủu, đêm thỏi như tủn hủu đó, tủn hủu đêm chày thỏi chày không thấy mẹ bên tủn hủu, Hằng tủn hủu bà đi nhà

v sinh nên ng ti p. Nào ng ...!

Nh ng con bé v n không ch u tin:

- V y tr c đó m em v Sa Đéc cũng ng chung v i ba em mà.

- Cô T tâm s v i ch là t m y năm nay d ng không còn làm đ c chuy n đó n a.

- Chuy n đó là chuy n gì h ch ? Con bé ngây ngô h i.

- Thì chuy n ...em bé đó. Ch đâu có rành. Cô T nói v i ch v y mà. Cũng t i nghi p cô T , d ng say s a t i ngày, cô T kh l m em i. Ch mong em đ ng gi n m ghen. Ông Sinh th ng cô T l m. Ông th ng th t tình đó.

Dĩ nhiên ch Mai đâu có rành. Tuy đã hăm lăm ch v n ch a ch ng mà. Ch Mai v a là cháu, v a là ng i tâm phúc nên có gì m cũng tâm s v i ch . H ng th ng m , nh ng cũng th ng ba. B t m ph n b i ba, H ng làm sao không gi n đ c. V y là t đó H ng không mu n g n g i m nh tr c. M b t cũng ch th dài. M i l n ông Sinh t i ch i H ng đ u tránh g p ông ta. M có g i con bé cũng đóng c a phòng im m. Ông Sinh b t ý cũng b t t i nhà.

V a ngh h è là H ng xin phép m v quê. Con bé quá giang xe cô b y Vinh v Sài Gòn. M d n H ng đi xích lô đem qua nhà bác Phú trong Th Nghè bi u hai ký mặng le khô và m t ký khô nai. Con bé ng c nhiên t t đ khi g p ba đang ở nhà bác Phú. Hai cha con m ng quá là m ng. Ba ôm đ u H ng hôn chùn ch t. Ông nói đ d i quê bu n quá nên lên Sài Gòn ch i ít hôm cho khuây kh a. Sáng hôm sau hai cha con g i taxis ra b n xe. Đi quá s m nên ch a ăn sáng. Lên xe r i ba đ a ti n b o H ng l i ti m n c g n đó mua cho ba bánh bao. M i b c đ c vài b c thì g p ngay m t con bé tr c tu i H ng, b ng m t x bánh bao nóng h i còn b c khoái nghi ngút. H ng mua hai cái. C đnh ninh bánh bao nhân th t. Nào ng khi c n r i m i b t ch là nhân b p c i. H ng nói đ đi mua cái khác, ba b o thôi. Đã mua r i thì ráng ăn. Gi đây, g n n a th k trôi qua, nh đ n nét m t ba c ăn h t cái bánh bao nhân b p c i mà hai hàng n c m t H ng v n tuôn tràn. Có nh ng chuy n gi ng nh nh ng v t dao chém vào đá. Vĩnh vi n v i th i gian. Không bao gi phai m . L n này H ng đ ý th y tay ba run run và m t thì vàng nh ngh . Ng i ch còn da b c x ng. Bác Phú nói riêng v i H ng” Cháu nói v i m cháu là ba cháu có v b nh nhi u l m đó. Coi ch ng không xong đâu à!”. H ng lo l m, nh ng ch ng b t lo làm sao?

V t i nhà, H ng lo quét t c lau chùi nhà c a cho th t s ch s . M có g i ti n cho cô Bích n u ăn cho ba. Cô nói ba cháu ch u ng r u ch có ăn u ng gì đâu mà đ a ti n. Hai tu n đ u ba còn c ăn đ c chút đ nh, nh ng sau đó ăn vào là nôn ra. Trong th c ăn có l n máu t i. Ba n m trên gi ng rên r , đau đ n. M i ngày con bé đ s a cho ông, nh ng ph n l n là nôn ra h t. Càng ngày càng nhi u máu t i h n. H ng ch b t nhìn ba và khóc. Con bé còn nh , m t đêm tr i t i nh b ng, trong nhà h t n c sôi đ pha s a, H ng ph i c n răng băng qua khu v n, qua đ p c a nhà bà n i. Eo i, nhìn cây c i trong v n rung đ ng trong bóng đêm nh nh ng bóng ma đ y đ a n t, H ng s đ n run l p c p. Nh ng th ng ba quá, con bé v n c đi, mi ng ni m Ph t liên h i. Hôm sau H ng nh con trai cô Bích qua Long Xuyên g i anh Tú v . Anh Tú v v i vàng đ a ba đi khám Bác sĩ. Bác sĩ nói ba b b nh chai gan và loét bao t tr m tr ng. T t c v r u. Ông chuy n n c bi n và cho thu c u ng. Đ n ngày th ba m i c m, không ra máu và ba có v t nh táo h n.

Anh Tú b o H ng lên Pleiku trông nhà cho m v chăm sóc cho ba. H ng không ch u thì anh v a m ng m , v a năn n . Cu i cùng con bé ph i đ u hàng. Bu i sáng H ng th y ba n m thêm thi p trên gi ng, m t mảy xanh xao, h i th n ng nh c. Lòng đau nh dao c t, con bé v a xách chi c valy nh b c ra kh i nhà, đi ngang c a s phòng khách là có ti ng ba g i t

phía trong cửa sổ :

- Hết ng, Hết ng! Con đi đâu đó?
- Con đi Pleiku kêu mẹ về săn sóc ba. Hết ng trả lời gì ng nghẹn ngào.
- Không, không! Con đừng đi. Con không cho ba đi theo về.
- Ba đang bận nh đi không được đâu. Thôi ba vô nằm nghỉ. Con đi nghen ba.

Đột ngột là con bé xách va ly đi nh ch y. Nợc mẹ t tuân t c mẹ t. Anh Tú đ n Hết ng t i Sài Gòn là đi th ng ra b n xe Mi n Trung. G p chuy n nào đi li n chuy n n y không đ c ch . May quá có chuy n tr a s p ch y. Ch c n ch b ăng cu i cùng Hết ng cũng leo lên. Su t m i m y ti ng đ ng h trên đ ng đi, Hết ng r u rĩ nh ba đ n n i không mu n ă n u ng gì c . Cũng không đ ý đ n nh ng lúc xe b xóc, hành khách b ăng sau cùng b tung lên, đôi khi đ u đ ng tr n xe đau đi ng. Nh t i hình nh ba, hai tay n m ch n song c a s , đôi đi theo Hết ng là con bé l i gi t v n gi t dài khi n hai ng i ng i bên c nh ái ng i quá. Nh ng h i gi con bé cũng l c đ u, không nói.

Hết ng không ng đó là l n cu i cùng g p m t ba. Vì m v t i là ông y u l m r i. Ba ngày sau ba trút h i th cu i cùng. Nh n đ c đ n tín anh Tú đánh lên báo tin ba m t và đ n Hết ng đ ng v , con bé l m ng i khóc không thành ti ng. N u bi t ba ra đi s m nh v y, có đánh ch t Hết ng cũng quy t l i v i ba. Con bé đau li t gi ng c th áng tr i sau đó. M l i kh s s ần sóc cho con gái...

M t th i gian sau ông Sinh xin đ i đi t nh khác vì m t ch i l i c u hôn c a ông ta. C anh Tú và Hết ng đ u ghét cay ghét đ ng, cho là vì ông ta mà ba m i ch t s m nh v y.

...Th t lâu, th t lâu sau này, nghĩ l i Hết ng th y th ng m vô cùng. Bà đã vì hai anh em nàng mà ch u hy sinh h nh phúc c a riêng mình. Theo l i ch Mai, m r t yêu ông Sinh. V sau có nhi u ng i theo đ u i m đ u t ch i.

Công bình mà nói, ba cũng đáng trách. Hết ng không hi u t i sao m t ng i có đ i u ki n t t nh ba mà ch u xuôi tay đ u hàng Đ nh m nh, đ ông Th n L u linh l i cu n đ n n i tan nát c h nh phúc gia đình? T i sao ba l i hèn y u đ n th h ba? Con th ng ba nh ng cũng ghét ba. Ba r áo ra đi, thanh th n, nh nhàn bên kia th gi i. Nh ng ph n m đ c gì? Su t đ i làm l ng, buôn bán c c kh nu ôi ch ng, nu ôi con. Tr thành góa ph i tu i m i ngoài b n m i, đ p đ , gi i giang... mà c ph i c n r ăng s ng c nh phòng không chi c bóng, ch vì tình th ng dành cho hai con. Trong khi chung quanh ong b m m đ p đ iu. Hết ng th ng c ba l n m . Nh ng v n canh cánh bên lòng m t tình c m khó t : th ng, gi n và ti c nu i! N u đ c b t đ u l i, Hết ng s nghĩ đ n m nhi u h n.

Ba không đáng trách và m không đáng th ng l m sao? Nh ng h t b i bám ch t trong tim con gái ch ng nào m i gi i s ch đ c đây? Khóc!